

[L. D. Rasmussen.]

er der optaget en Bestemmelse fra Kommissionsudkastet af 1923, som var udeladt i Lovforslaget af 1924, nemlig at disse Forbrydelser skulde være begaaet efter det fyldte 18de Aar. Her er Tale om Overtrædelser af Kapitel 24, altsaa Køns-sædelighedsforbrydelser, eller 2 Domme til Fængsel eller Arbejdshus, og dette skal være sket efter det fyldte 18de Aar, for at vedkommende skal kunne blive dømt til Sikkerhedsforvaring.

Om dette Spørgsmaal skriver Professor Oluf Krabbe i „Ugeskrift for Retsvæsen“ Nr. 36 for 8. September d. A. bl. a.:

„hvilket neppe er rationelt og efter Omstændighederne vil kunne medføre et ikke uvæsentligt Afbræk i Anvendelsen af Sikkerhedsforvaring netop overfor særlig farlige Forbrydere.“

Denne Udtalelse falder nøje sammen med den Motivering for Udeladelsen af den nævnte Bestemmelse, som daværende Justitsminister Steincke fremsatte i Bemærkningerne, der ledsagede Lovforslaget i 1924. Det hedder heri bl. a., at

„Forbrydelser begaaet før 18 Aars Alderen, uagtet de maaske straffes mildere og maaske i andre Henseender ikke har de samme Retsvirkninger som Forbrydelser begaaet i en senere Alder, dog i en lige saa høj Grad som disse kan være Bevis for Forbrydernes Samfundsfarlighed og derfor ogsaa bør kunne komme i Betragtning i den heromhandlede Henseende.“

Den højtærede Minister erkender i sine Bemærkninger til nærværende Forslag Rigtigheden af disse Betragtninger, men ønsker alligevel af Hensyn til Lovovertrædernes unge Alder at genoptage den omtalte Aldersbetingelse. Men hvis det nu er til Bedste baade for den unge Forbryder, som maaske derigennem kan komme ind paa den rette Vej igen, og i hvert Fald er et Hensyn overfor Beskyttelsen af Samfundet, ja, saa bør disse Hensyn dog være mere vægtige end den højtærede Ministers Betæneligheder.

Den højtærede Minister paapegede ogsaa i sine Bemærkninger en Uoverensstemmelse, som i saa Fald vilde opstaa mellem § 68 og § 82. § 82 omhandler Gentagelsesforbrydelser. Men det vil dog sikkert ikke være nogen uovervindelig Vanskelighed ved en Ændring at bringe Harmoni mellem disse to Paragraffer; det kan dog i hvert Fald ikke være noget, der vil kunne omvælte dette. Jeg behøver neppe at tilføje, at jeg ønsker Paragraffen affattet i Over-

ensstemmelse med Forslaget af 1924 § 71, og jeg haaber ogsaa, at der skal kunne vindes Tilslutning dertil.

Jeg kan tilsige den højtærede Minister vort Partis Støtte til Gennemførelsen af §§ 52 og 72, der tager Sigte paa større Straffetrusler overfor Fangerne for at skabe større Sikkerhed for Fængselspersonalet.

I § 75 bestemmes, at hvis nogen begaar en i denne Lov omhandlet Forbrydelse, og det er sket under Paavirkning af Spiritus, kan Retten for en begrænset Tid give vedkommende Paalæg om, at han i et vist Tidsrum, dog ikke udover 5 Aar fra hans endelige Løsladelse, ikke i noget offentligt Beværtningslokale eller i Udsalgs- eller Uddelingssted maa nyde spirituøse Drikke. Men det sidste Punktum i Stykket i Lovforslaget af 1924 er udeladt. Det lyder saaledes:

„Maa det tillige antages, at den paa-gældende er forfalden til Drukkenskab, *skal* der ved Dommen gives ham saadant Paalæg.“

Naar et Menneske altsaa tilfældig er paavirket af Spiritus og begaar en Forbrydelse i denne Tilstand, *kan* Retten give ham det omtalte Paalæg; men er den paa-gældende forfalden til Drukkenskab, *skal* Paalæget gives ham i Henhold til Forslaget af 1924. Jeg synes ikke, dette er urimeligt, tværtimod. Jeg forstaa derfor ikke hverken Nyttens eller Nødvendigheden af at udelade den omtalte Bestemmelse.

Udover de Bemærkninger, jeg allerede har gjort til § 73, har jeg kun nogle faa Ord at udtale til 9de Kapitel. Det gælder særlig § 79, hvor jeg langt vilde foretrække Indholdet af § 81 i Lovforslaget af 1924. I Stykke 1 under Nr. 3 er i Forslaget af 1924 blandt dem, der ved Fradømmelse af borgerlige Rettigheder ikke maa drive deres Virksomhed, optaget Dispatchører, Mæglere og autoriserede Translatører. Disse er udeladt i det foreliggende Lovforslag, og dette motiveres i Bemærkningerne til Forslaget med, at det forelagte Forslag til Næringslov i visse af sine Paragraffer indeholder de i den heromhandlede Henseende fornødne Regler angaaende disse Personer.

Der sigtes, saa vidt jeg kan se, til Næringslovforslagets § 65, 5te Stykke, der kræver, at vedkommende skal have ført en retskaffen Vandel; men jeg er ikke klogere end, at dette ogsaa kræves af flere af de øvrige i nærværende Forslag nævnte Virksomheders Indehavere, Læger, Dyrslæger Lærere o. s. v. For disses Vedkommende kræves der vistnok ogsaa, at de skal have